

Meppielämää, KU 7.3.2008

Venäjän presidentinvaalin tulos oli tiedossa etukäteen.

Sanotaan, ettei vaalituloksen ennalta tietäminen ole demokratiaa.

Demokratiaa ei niin ollen ole se, että lähes vuoden verran ennalta tiedetään suuri(n) osa kesäkuussa 2009 valittavista europarlamentin jäsenistä eli mepeistä. Useimmissa EU-maissa on käytössä listavaali, jossa puolueet päättävät edustajista. Listoja tehdään nyt, ja listamepit ovat pian tiedossa. Äänestäjät eivät voi enää vaaleissa vaikuttaa siihen, ketkä valitaan.

Se, että Suomessa siirryttäisiin listavaaliin, olisi niiden puoluepukareiden intressi, jotka eivät saa ääniä vapaissa vaaleissa. Listavaalissa äänestäjät eivät voi äänestää "väärin".

Itse olen hyvä/huono esimerkki "väärinäänestämisen" tuloksista. Yli 20 vuotta olen toiminut kansan edustajana vastoin puolueen tahtoa, mutta sen kannattajien tuella.

Kesäkuun 2009 eurovaalit tulevat tuossa tuokiossa heti lokakuun kuntavaalien jälkeen. Kun en enää asetu ehdokkaaksi, voin jonkinlaisena asiantuntijana arvioida sitä, millaisia ominaisuuksia vaaditaan uudelta mepiltä.

On tärkeää, että oma meppi on vasemmistolainen, siis jonkin sortin sosialisti ja antikapitalisti. Hänellä pitää olla punainen sosiaalinen omatunto ja halu toimia vihreän ympäristön ja terveellisen ruuan puolesta. Tärkeää on puolustaa rauhaa ja estää koko maailmaa natottumasta. Kun EU:n sosiaalipolitiikka on privatisoida, pörssittää, ulkoistaa ja kilpailuttaa, vasemmistomepin pitää toimia köyhien kanssaihminen tarvitsemien julkisten palvelujen ja niiden rahoituksen puolesta. Demokratiaakin pitää pienen maan mepin puolustaa ylikansallista päätöksentekoa eli isojen maiden valtaa (= EU:n liittovaltiomista) vastaan.

Toverinsa tällainen meppi löytää Euroopan yhtyneen vasemmiston (GUE/NGL) parlamenttiryhmästä. Siinä ryhmässä pitää ehdokkaan sitoutua toimimaan, ei siis vihreissä niin kuin Tanskan vasemmistopuolueen meppi vastoin oman puolueensa kantaa tai demariyhmässä, missä toimisi egopoliitikko Suvi-Anne Siimes.

Europarlamentissa uuden vasemmistoryhmän sisäinen työskentely ei tule olemaan helppoa siitä syystä, että seuraavaa ryhmää dominoivat suurella lukumäärällä nousukiidossa olevat saksalaistoverit. He tekevät oman (ison) maansa politiikkaa, ja saksalais-italialainen ydin kävelee pienten maiden edustajien ylitse. On tarpeen omassa ryhmässä verkostoitua puolustamaan pienten maiden etua, ja siihen löytyy kyllä kumppaneita.

Europarlamentissa valtahegemonia on isojen maiden edustajilla. He ovat yleensä ryhmäkurisia federalisteja, liittovaltiomiehiä ja -naisia. He kannattavat yhteisöllistä päätöksentekoa, sitä, että

lait säädetään enemmistöpäätöksin ja pienet pannaan noudattamaan suurten tahtoa. Kun kaikki EU-lait ovat ylempiä kuin kansalliset lait ja kun niistä päättävät meille vieraat voimat, se ei ole demokratiaa. Niinpä liittovaltion vasemmistokannattajien pitääkin kertoa meille äänestäjille, mitä on ylikansallinen demokratia vaihtoehtona sille kansalliselle demokratialle, jossa valitut vastaavat lainsäädännöstä omalle kansalle. Saadaan selville vaihtoehto.

Europarlamentissa vaikutetaan paljolti sosiaalisesti, epämuodollisesti. Sellaisten vaikutuskanavien rakentumiseen vaaditaan pitkä aika, ja sisäänajo europarlamenttityöhön saattaa kestää pari-kolme vuotta. Ehdokkaan pitäisi voida - vaikuttamisen maksimoimiseksi - toimia Bryssälässä useampia toimikausia. Eduksi mepille on parlamentaarinen kokemus, mutta myös mepin avustajana paikan päällä toimiminen tuottaa tarvittavaa osaamista.

Kielitaitoa pitää olla. Vaikka täysistunnoissa ja valiokunnissa voi puhua omaa äidinkieltä, tärkeää on sosiaalinen "small talk" eli paskien puhuminen niistä näistä asioista eri kielillä. Huonokielitaitoisten ei kannata vaivautua.

Hyvän pitää olla myös fyysinen kunto. Mepin työpäivä on 12-14 tuntia, ja se on myös kävelyhommaa.

Tärkein vaatimus on kuitenkin se, että saa riittävästi ääniä. Sen jälkeen sadan tonnin (!) vaalibudjetilla valittu edustaja pääsee eurorahapatojen ääreen. Palkkauudistuksen jälkeenkin suomalaismepin käytettävissä on tuloja isojen menojen kattamiseen vähintään 13 000 euroa kuussa, puhtaana käteen.

Europarlamentti on kultapossukerho, jonka jäseneksi pääsee vain vaaleissa.